

מבשר טוב

קידוש

פרשת משפטים

תשע"ט

פעיה"ק ירושלים ת"ו

מאמר האשה וילדיה תהיה לאדוניה

"אם אֲדַנְיוּ יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה, וְיִלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָּנוֹת, הָאִשָּׁה וְיִלְדֶיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ, וְהוּא יֵצֵא בְּגִפּוֹ" (כא, ד). ויש להבין אמאי 'יצא בגפו', מאחר שיש לו אשה ונולדו לו בנים ובנות, מדוע יוצא הוא בגפו.

ונראה הרמז כאן, "אם אדוניו יתן לו אשה, וילדה לו בנים או בנות". – 'אדוניו' הלא הוא אדונו של עולם, אדון הכל. באם זוכה להכיר ולדעת האמת, כי 'אדוניו', אדון עולם, הוא שנותן לו האשה שתלד לו בנים או בנות. ולא הוא מעצמו עשה את כל החיל הזה, רק אדוניו הוא השם יתברך הוא שיתן לו האשה וילדה לו בנים או בנות.

[וכן הוא מפורש להדיא בזוהר הקדוש (ח"ב דף קט.): "אם אדוניו יתן לו אשה. כמה דאתמר, 'אם אדוניו', דא איהו אדון כל הארץ, 'יתן לו אשה', מהכא דלאו ברשותא דבר נש קיימא למיסב אתתא" עכל"ק].

על דרך מאמר כ"ק אא"ז הס"ק מביאלא זצוקללה"ה בסה"ק דברי בינה פרשת אמור (דף קכט), שעיקר פארת מידת הענווה היא לאחר הישועה, כשמכיר בה שכל ישועתו היא מהשם יתברך.

וזל"ק: "בדרך צחות אמרתי 'פאר ענוים בישועה' (תהלים קמט, ד). שיש לפעמים שאדם הוא עניו, מחמת שהוא מדוכא בייסורים ח"ו וכדומה, שאין לו ממה להתגאות את עצמו".

"וההתפארות של הענוים, שידועים שהם באמת ענוים, הוא, אם השם יתברך מושיע אותם בכל הענינים לטובה" עכל"ק.

והיינו, כי לפני הישועה אין בענוה מעלה ופאר, שכן בהיותו מדוכא בייסורים ח"ו אין לו ממה להתגאות. ובטרם שנושע האדם מבין הוא היטב שמוכרח להגיע לחסדי הבורא ב"ה.

וכגון בענין האשה והבנים והבנות, שנצרך על כורחו לחסדי השם יתברך עמו. כמ"ש לענין האשה (סוטה ב). "אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן, וקשין לזווגן כקריעת ים סוף, שנאמר (תהלים סח, ז) אלקים מושיב יחידיים ביתה מוציא אסירים בכושרות".

וכן אמרו לענין הבנים והבנות (תענית ב). שאין מפתחות של חיה נמסרים לשליח כי אם בידו יתברך בלבד, דכתיב (בראשית ל, כב) "ויזכור אלקים את רחל, וישמע אליה אלקים, ויפתח את רחמה".

ואם כן בטרם שנשא האדם אשה, ובטרם נולדו לו בנים או בנות, הבין וידע היטב עד כמה תלוי הוא בחסדי הבורא ברוך הוא עליו, שעל אף הקושי שבזיווג כקריעת ים סוף, ימציא לו את זיווגו. וכן שיפתח הקב"ה במפתחות המוחזקים בידו ליתן לו בנים ובנות. – ובזה אין מעלה גדולה כל כך כשמחזיק בענוה, ומתפלל ומעתיך לפני השי"ת, כשיודע ומכיר היטב פחיתות ערכו שאין יכול להושיע בעצמו כלום.

אך לאחר הישועה, כשכבר יש לו אשה, ויש לו בנים, ויש לו בנות, נוטה לייחס הכל לעצמו. בהיותו כבר בעל בעמיו, יש לו אשה ובנים ובנות, ומייחס כל הצלחותיו לעצמו, אנכי התפללתי בדבר, אנכי השתדלתי ועשיתי כל זאת וכו'.

ולפיכך בזה ניכרת אל נכון מעלת ופארת הענוים, כשהם נשארם ענוים גם אחר הישועה שהושיעם השם יתברך, ויודעים ומכירים אל נכון כי רק 'אדוניו יתן לו אשה וילדה לו וגו'', ולא הוא מצד עצמו הוא שלקח אשה והוליד בנים ובנות.

וממשיך הכתוב "האשה וילדיה תהיה לאדוניה", ויבואר על פי מאמר זקני הק' רבי נתן דוד משידלאווצא זצוקללה"ה, שצריך איש ישראל אחר שכבר עשה ופעל בתורה ובמצוות, למסור הכל במתנה גמורה לחי עולמים יתברך שמו.

כמו שהביא כ"ק אאמו"ר זצוקללה"ה בספה"ט חלקת יהושע (מאמר רביעי דף עה), וזל"ק: "כמו שכתב זקני זצלה"ה הק' מהרנ"ד משידלאווצי [במכתב] לאדמו"ר זצ"ל [הדברי בינה]: ואשר מבואר בספרים הקדושים בענין עשיית מצות ה' תורה ותפלה בעוד שלא תיקן חטאת נעוריו ופשעיו, יש לחוש ח"ו שלא יחטפו הסטרא אחרא את מעשיו הטובים, וכמאמר הכתוב (ירמיה ד, ג) 'נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים'".

"והנה על זה יש עצה נכונה ונאמנה, היינו שכל עסק התורה והמצוה אשר יפעל גבר, יגיד במו פיו טרם עשייתו כי הוא נותן שכר המצוה או התפילה במתנה גמורה לחי עולמים יתברך שמו, ועושה בלי קבלת פרס רק לקיים רצונו יתברך שמו. ואז אין להחיצונים עוד שום אחיזה, ונפקע מהם שעבודם וכח כוחם. לפי מה דקיימא לן (כתובות פה: בבא קמא פט.) המוכר שטר לחבירו וחזר ומחלו מחול".

"וכן הוא בנידון דידן, אם ח"ו איש אחד יחטא ואשם, הוי כמוכר שטר חוב להסטרא אחרא ח"ו לגבות תורתו ועבודתו שבקדושה. ואם חכם בני בכורי ישראל, מוחל ונותן כל תורתו ועבודתו לאביו שבשמים והוי מחול, ובזה שומר נפשו ירחק מהם וינצל מהם ואומרים אנו לי' ועינינו לי" עכל"ק.

הרי מבואר, שגם בעשיית התורה והמצוה, ופעולת המעשים טובים שעושה האדם, כאשר מוסר את הכל במתנה גמורה לחי עולמים יתברך שמו, הרי לא יהיה לחיצונים שום יניקה ונגיעה במעשיו, וישארו בשלמות הקדושה.

כי מצד הפגמים והעבירות יש להם לחיצונים קירבה ושליטה על האדם, ויכולים חלילה לינוק ממנו את מצוותיו הטובים. וכאשר מתערבים הם במעשינו ח"ו, הרי הם מקלקלים שפע הטוב, ומתערב טוב ברע, ומאבדים כל חלק טוב. – אבל מכיון שנמסר הכל במתנה לחי עולמים ברוך הוא, הרי הוא טהור ומשרתיו טהורים, ואין לחיצונים שום נגיעה ושליטה והשפעה בדבר, ונשאר הכל בשלמות הטוב.

והנה הדרך לקיום זו העצה בשלמות, היא כאשר יידע ויכיר נאמנה שלא מכוחו ומצד עצמו זכה לכל החיל הזה, רק הכל השפיע לו השם יתברך ברוב רחמיו וחסדיו. ואם כן בנקל הוא לו להחזיר את הכל למי שנתן והאציל הכל מכוחו, שהרי לא מצד כישרונותיו וכוחותיו העצמיים עשה ופעל כל זאת, כי מצד עצמו אין בו כלום.

ורק הזוכה לפאר הענוה הנ"ל, שאף לאחר הישועה ואחר העשייה יודע ומבין שהכל מאתו יתברך שמו, שהוא הנותן לו כוח לעשות חיל. אז ממילא בנקל הוא לו למסור הכל במתנה גמורה לחי עולמים יתברך שמו.

כיוצא בדבר הוא בענין הישועה וכל הטובה שעושה השם יתברך עם האדם, שגם בזה עלולים ח"ו להתערב כוחות החיצונים ולינוק מטובתו של אדם, ואין יכולים להשאיר אצלו הכל בטובה השלמה של צד הקדושה. ואם מתערבים הם חלילה ליטול גם הם חבל בשמחותינו, יכולה חלילה השמחה להתערב, ונותנים בה מכשולות ומערימים בה קשיים.

לפיכך כשעורך איש ישראל השמחה לפני השם יתברך, הרי הוא מכיר נאמנה ויודע מלכתחילה, כי "אדוניו יתן לו אשה וילדה לו", ולא הוא לעצמו עשה ופעל כל זאת. – ממילא בכך יכול הוא להחזיר הכל לשמים כעצה הנ"ל, ולתת הכל במתנה להש"ת.

והיינו שמסיים הכתוב: "האשה וילדיה תהיה לאדוניה", כי מייחס הכל לשמים, ואינו מחזיק טובה לעצמו, לומר אנכי עשיתי ויצרתי, רק הכל יהיה לאדוניו.

לפיכך שפיר מסיים הכתוב כאן: "והוא ייצא בגפו", שהעבד הנאמן לאדוניו ברוך הוא, יודע היטב דלית ליה מדגרמיה כלום, שהכל משל רבו, ואדוניו הוא שיתן לו האשה והבנים והבנות, ומכיר בכך שהאשה וילדיה תהיה לאדוניה. אבל הוא מצד עצמו 'ייצא בגפו', לית ליה מדגרמיה כלום, ולא מייחס כל זאת לעצמו, כי מצידו ייצא בגפו.

ובכך מבטיח לו הכתוב, שיזכה לצאת 'חפשי', שיהא משוחרר מרדיפת כל אותם החיצונים המפריעים והמהרסים ומקלקלים רח"ל, והרי הוא חפשי מהם לחירות עולם.

וכן בענין האשה והבנים והבנות דנן, שאף כי אחר שלקח אשה הרי נטל ריחיים על צווארו, וכן בלידת הבנים והבנות ישנו צער גידול בנים. – הרי יזכה להקל ולהמתיק כל זאת, שילך הכל בנקל, כאשר לא יתערב זר בשמחתנו, ולא יוכלו ח"ו כוחות החיצונים לקלקל ולהפריע בכל מיני עגמות נפש וייסורים ח"ו. רק לזכות לגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים בנקל, ולדורות ישרים מבורכים, זרע ברך ה'.

ויהא רעווא שיהיה שמחות להשם יתברך, ויהיו שמחות לישראל, עדי השמחה הכללית בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

[מקבלת הגליון מידי יום רביעי למייל שילחו ל \[m0732951213@gmail.com\]\(mailto:m0732951213@gmail.com\)](mailto:m0732951213@gmail.com)